

Notes bibliogràfiques

Contribució a l'osteologia comparada del cavall i de l'ase.—Zootècnia de la raça asinal catalana. M. ROSELL i VILÀ. Arxius de l'Escola Superior d'Agricultura, fascicle 1.er, 54 pàg., 59 fotogravats.—Extracte d'un treball del Professor de Zootècnia de dita Escola, nostre consoci Sr. M. ROSELL i VILÀ, molt documentat, molt ben il·lustrat i escrit amb claretat, i que consta de dues parts: la primera és un detallat estudi comparatiu de les testes cavallines i asinals, així com de les altres peces òssies, fent remarcar les diferències i similituds entre ambdues espècies del gènere *Equus* i el millor mode de distinguir-les. Dona també dos mètodes per a l'obtenció del perfil de dites testes i per a resoldre si dit perfil es recte, convex o concau.

La dificultat en que es trobaven tots, arqueòlegs, prehistoriadors, etc., per a determinar si una peça òssia trobada en alguna excavació o en alguna estació prehistòrica era de cavall o d'ase, ha desaparegut després de la publicació del treball que ens ocupa, per la qual cosa el seu autor mereix la gratitud de tots els aimants de les Ciències Naturals i de la història de les primeres edats de l'home.

El segon treball es una defensa de la raça asinal catalana, demostrant que es autòctona, que ja en l'època de la pedra polida habità dit animal la nostra terra i que des de allavors ha continuat habitant-la. Demuestra també la bonesa dels guarans de raça catalana i fa ressortir amb tota mena de clàrícies els caràcters de la dita raça. Al mateix temps fa una història documentadíssima de totes les vicissituds per que ha passat la cria dels ases a Catalunya, els inconvenients i traves que ha sofert per part d'uns i altres, l'estimació que tenen per els guarans catalans els criadors de mules i termina posant de manifest la importància que per a la conservació i millora de la raça tenen els Concursos de reproductors organitzats per la Mancomunitat i el llibre d'origens portat per la mateixa.

De la part material del treball que ens ocupa basta dir que, com totes les publicacions de la Mancomunitat de Catalunya, està editat primorosament i amb tot el luxe possible.—J. B. DE A-A.

Note sur *Melitaea Athalia* Rott. (LEP. RHOPALOCERA) et diagnose d'une espèce nouvelle. DR. J. L. REVERDIN. Butletín de la Société entomologique de France, n.º 19, 1920, p. 319-21, 2 fig. París.—Degut a l'estudi anatòmic de l'armadura genital mascle de les espècies del gènere *Melitaea*, l'autor arriba a la conclusió de que l'espècie nomenada *Athalia* per von Rottenburg deu ésser dividida molt probablement en dues uni-

tats específics distintes. Les preparacions anatòmiques de les *Athalia* dels entorns de Ginebra i els Alps del Valais fetes per l'autor, és completament diferent de la figura que Sheldon ha publicat d'aquesta armadura (Ent. Rec., 1916, p. 261, pl. 3) que és de la *Athalia* d'Anglaterra, de Bretanya, dels entorns de París, etc., mentre que les preparacions de l'autor són de la pretenguda *Athalia* que vola a Suïssa, al migjorn de França, a Itàlia i a Espanya. Afortunadament no hi pot haver dubte sobre quina és la verdadera *Athalia*, puix von Rottenburg ha dat aquest nom a una papellona indicada per Geoffroy (Histoire abrégée des Insectes, II, p. 45, 2.ª édition, París, any VII) que diu que aquesta Història és la «des Insectes qui se trouvent à deux ou trois lieues aux environs de Paris, etc.» Es doncs l'*Athalia* dels entorns de París la verdadera. L'autor presenta dos croquis semi-esquemàtics de l'esmentat orguen de les dues papellones, examina els diferents components, i de les diferències principals de les dues armadures que es troben absolutament constants en les nombroses preparacions i sense formes de transició, dedueix que hi ha dues formes: l'una és *Athalia* i l'altra és *pseudathalia*, n. sp. El caràcter que li sembla de més valor per a distingir l'una de l'altra, és la predominança més acusada de les parts negres en la primera papellona que en la segona; això és més palès quan s'examinen dues sèries comparativament.

La distribució geogràfica de *M. pseudatalia* Reverdin és segons l'autor: França (departaments dels Alps Pireneus, Pireneus Orientals, Bouches-du-Rhône, Var, Baixos Alps); Suïssa (cantons de Ginebra, Vaud, Valais, Berna, Uri, Tessin); Itàlia septentrional, central i meridional; Espanya.—A. CODINA.

Introducción al catálogo de los Hemípteros de la región valenciana.

EMILIO MORÓDER SALA. Anales del Instituto General y Técnico de Valencia.—Trabajo del Laboratorio de Historia Natural. N.º 6 - Vol. V., 1921, p. 1-18, 3 lám. con 6 fig. Valencia.—L'autor, que de molts anys es dedica a la captura d'insectes de la regió valenciana, anc que especialment coleòpters, amb mires a la publicació d'un catàleg lo més complert possible dels que allí habiten amb indicació de llurs localitats, etc.; no ha volgut, portat dels seus entusiasmes per l'entomologia, deixar de publicar una primera llista dels Hemípters que entre tant, usant l'aparell Bolivar, han pogut capturar ell i son germà. Els insectes els ha determinat, la major part, el savi Dr. G. Horváth i altres el seu germà comparant-los amb els de la col·lecció del Dr. Ignasi Bolivar. Han tingut la sort de trobar algunes espècies inèdites per a la Península Ibèrica, altres noves per a la ciència, i un nou gènere, el *Sphenidius*. L'ordre de la llista, que conté 187 formes de HETEROPTERA i HOMOPTERA-AUCHENORHYNCHA, és el del catàleg del rus B. Oshanin, 1912. La Srta. Carme Simón Sanchis, dibuixanta del Laboratori d'Hidrobiologia Espanyola de València, ha donat una nota molt simpàtica tralladant al paper, en tres làmines, com ella ho sap fer-